

Vijesti, prikazi knjiga, referati

News, Retrospects, Reviews

IN MEMORIAM

**Vladimir Baković dr.med.
1926. - 1999.**

Neki događaji tako ne-nadano i neopravdano nastaju u krivo vrijeme, baš kad se čini da će sklad vječno trajati, da u nama izazivaju zbunjenost, iznenađenje, bespomoćnost, ali i osjećaj ljutnje zbog toga što su se dogodili i što stanje ničim ne možemo promijeniti.

Gospodin Vladimir Baković dr. medicine, umirovljenik i korektor časopisa *Acta Stomatologica Croatica*, priključio nam se u uredništvo godine 1996. s korekturom 3. broja 30. sveska časopisa. Radilo se o razdoblju u kojem smo svi u uredništvu bili relativno novi i nastojali riješiti mnoge probleme na koje smo nailazili. Njegovim dolaskom časopis je dobio na vrijednosti, jer je svojom savjesnošću svojstvenom predstavnicima starijega naraštaja i višegodišnjim iskustvom urednika i korektora uspio svaki broj našega časopisa dovesti do čistoće prikladne za tisak.

Radeći na 1. broju 33. sveska časopisa doveli smo broj do kraja i rastali se u subotu 17. travnja 1999. s dogovorom da ćemo za nekoliko dana još jedanput pregledati probni oti-sak. To se nažalost nije dogodilo.

Njegovo je srce iznenada otkazalo tri dana poslije, a konačne korekture obavili smo bez njegove pomoći, bez njegova osmjeha i prijateljskih riječi kojima je uvijek darivao sugovornika. Ugasio se život skromna, plemenita i vrijedna liječnika koji je velik dio svoga života posvetio farmaceut-skoj i medicinskoj publicistici.

Rođen u Glamoču, školovan u travničkoj gimnaziji naučio je struku na Medicinskom fakultetu u Sarajevu, gdje je stanovito vrijeme i radio kao liječnik. U Zagreb je došao 1967. i počeo raditi u PLIVI. Pod njegovim su uredništvom ili budnim korektorskim okom više od dvadeset godina tiskani mnogi svesci PLIVINIH časopisa *Saopćenja* i *Medicus*, pokrenuo je monografsko izdanje *Libelli Medici* i nastojao na svakome koraku zabilježiti događaje ili podatke važne za hrvatsku medicinu, kao što su *Pravila Hrvatskoga liječničkog zbora* iz godine 1874. i tekstovi liječničke himne *Carmen medicorum*.

Acta Stomatologica Croatica 1999; 33:1 zadnji je plod njegova rada. Časopis je izašao iz tiska samo nekoliko dana nakon njegova pogreba na Mirogoju.

Oprostili smo se od gospodina Vladimira Bakovića s tugom u srcu i svjesni da smo ostali bez istinski plemenita i poštena čovjeka.

Ostalo je njegovo ime, kratko ali trajno zapisano u djelima hrvatske stomatološke publicistike. Velika je šteta što nismo imali priliku duže surađivati.

Uredništvo časopisa *Acta Stomatologica Croatica* zahvaljuje mu što je bio s nama, prihvatio svojom stručnošću pomagati nam da stvorimo djelo koje će biti primjerom stomatološkog znanstvenog i stručnog novinstva i što je svojom dobrotom i blagošću unosio među nas atmosferu ljudskosti i optimizma. Počivao u miru Božjem!

Goran Knežević

Dr. Vladimir Baković, 18.7.1926 - 20.4.1999

Occasionally events happen so unexpectedly and unjustly and at the wrong time, just when it seems as though everything is going so well, arousing confusion, shock, helplessness and a feeling of anger because they happen and because there is nothing one can do to change the situation.

Dr. Vladimir Baković, retired physician and lector of the journal *Acta Stomatologica Croatica*, joined the Editorial Office in 1996 with No.3, Vol. 30 of the journal. At that time those of us in the Editorial Office were we were all relatively new, attempting to solve numerous problems with which we were confronted. His arrival added to the value of the journal, because with his conscientious approach, characteristic of representatives of the older generation, and many years of experience as Editor and Prof Reader he succeeded in making each number of the journal clear and suitable for printing.

On Saturday, 17th April 1999, after finalising work on No. 1, Vol. 33 of the journal, we arranged to look over the initial printout in a few days. Sadly, however, this was not to be.

Three days later his heart unexpectedly failed and the final corrections were done without his help, without his laughter and friendly words, with which he always surrounded his co-workers. The life of this humble, gentle and highly esteemed physician, a physician who, a great part of his life had dedicated to pharmaceutical and medical publications.

He was born in Glamoč, educated in Travnik High School and graduated in medicine at the Medical School in Sarajevo, where he later worked for a time as a physician. In

1967 he moved to Zagreb and began work in PLIVA He was Editor in Chief and Proof Reader of many volumes of PLIVA's journals "Saopćenja" and "Medicus", and he started the monographic publication "Libelli Medici" and continually endeavoured to record events or data important for Croatian medicine, such as "Regulations of the Croatian Medical Association" from 1874 and texts of the physicians' hymn Carmen Medicorum. Vol. 33, No. 1 of *Acta Stomatologica Croatica* 1999 was the last result of his work. The journal was printed only a few days after his funeral at Mirogoj cemetery, Zagreb.

We said our farewells to Dr. Vladimir Baković with sadness in our hearts, aware that we had lost a great, noble and honest man, who radiated goodness and whose advice had helped us on so many occasions and whose words had encouraged and cheered us. His name remains, briefly but permanently written into the works of Croatian dental journalism. It is a great shame that we did not have the opportunity of longer co-operation.

The Editorial Office of *Acta Stomatologica Croatica* will always be grateful to him for joining us and for his professionalism in helping to produce a which will be a model for dental scientific and professional journalism, and for his kindness and friendship, which created among us an atmosphere of humanity and optimism. May he rest in peace.

Goran Knežević

IN MEMORIAM

Prof. Ivica Krmpotić
11. X. 1944. - 3. V. 1994.

Dobri ljudi uvijek prerano odlaze iz ovozemaljskog života. Jesu li tome razlozi u tome što njihova dobrota nije u stanju izdržati udarce koje im svakodnevica zadaje pa se brže i lakše troše, ili su uzroci negdje drugdje u nama nepoznatim visinama, ili se pak radi o tome da nestanak dobrote iz naše sredine više primjećujemo od nestanka prosječnosti, o tome je teško prosuđivati.

Činjenica je međutim da nam oni nedostaju, da ih se često sjećamo, da ih često spominjemo, da su još uvijek tu među nama premda ih fizički već duže nema.

Prof. Ivica Krmpotić umro je prije 5 godina, 3. svibnja 1994. Bio je naš prijatelj, kolega i suradnik, poštenjak i dobričina kakva je trebalo tražiti, vrlj suprug i roditelj, vrstan stručnjak i znanstvenik. Na Stomatološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu i u hrvatskoj stomatologiji rijetki su bili pojedinci s kojima on nije bio u dobrim odnosima.

Ako je takvih i bilo, uzroci neslaganja bili su u njima, jer on jednostavno nije znao za lošu suradnju među ljudima.

Prošlo je pet godina otkako je toga proljetnog popodneva uz crveno nebo na zagrebačkome obzoru otišao iz svo-

ga Zagreba u vječnost, prošavši kalvariju teške bolesti kakva se događa tek rijetkima.

Njegov odlazak u dobi od nenavršenih 50 godina bio je težak udarac njegovoj obitelji, Zavodu za oralnu kirurgiju i Stomatološkom fakultetu u Zagrebu.

Njegovi Iva i Marko danas sigurno kroče njegovim putom, a žena mu Ljerka neprekidno kiti njegov grob cvijećem i s ponosom mu spominje ime.

Zavod su tih godina napustili stariji kolege odlaskom u mirovinu, a zrela se generacija slomila njegovom smrću. Danas kada Zavod stručno i znanstveno opet potpuno djeluje, kao njegov prijatelj, kolega i suradnik mogu reći da se odnosi iz doba u kojem je radio prof. Ivica Krmpotić neće više ponoviti, niti će odnosi koji su tada vladali više ikada krastiti Zavod za oralnu kirurgiju.

Ne želim govoriti o njegovim stručno-znanstvenim sposobnostima, jer su ona znane svima koji su ga poznavali, a oni koji nisu imali tu sreću mogu podatke naći u arhivu Stomatološkog fakulteta u Zagrebu. Treba ipak podsjetiti da je na temeljima njegovih projekata i radova izrasla suvremena dentalna implantologija u nas i da za današnje stanje maksilofacijalne protetike treba zahvaliti prof. Ivi Miši i prof. Ivici Krmpotiću jer su u tome području ostvarili važne znanstvene i stručne rezultate.

Želim podsjetiti na izniman lik prof. Ivica Krmpotića. To je čovjek koji je uvijek zračio duhovitošću, veseljem i dobrotom. Želim se sjetiti zajedničkih obiteljskih večera, zimovanja i skijanja, ili izleta na Kornate s kolegama i prijateljima kad smo uživali u našem društvu, rajskoj prirodi i opuštenosti.

Iz tih su trenutaka danas ostala samo sjećanja, slike koje pomalo gube boju u obiteljskim albumima, ostao je tek poneki videozapis. Jedan mu je posvetio naš zajednički prijatelj mr.sc. Tonko Kojundžić s pjesmom, koju mu je posvetila njemu nepoznata gospođa Vinka Anić, koja jednostavno govori sve o tome vremenu i o tome velikom čovjeku - našem Krmpiću.

Ovako je bilo prije naše društvo i Kaprije
kačić, vala sve po miri
a maeštral teke piri
koja priša posal, kuća
sve adado do svanuća
cvrčak ka da s bora cvrči
guštaj čoviče i ne trči.
A dokle će takvi dani
Svevišnjem su samo znani
otkad tebe ode nije
sve je dišpar, sve drukčije
a lipote dok si bija
zašto te Bog uzet tija
znam zašto te uze sobom
i njemu je lipo s tobom.

Goran Knežević